

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1845

CCXXIV. Papst Bonifaz IX. gestattet, daß die Kirche zu Langermünde dem dort errichteten Domstift incorporirt werde und das Domstift Stendal am Ersatz dafür die Pfarr-Kirche in Gardelegen erhalte, am ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54414)

CCXXIV. Pabst Bonifaz IX. gestattet, daß die Kirche zu Tangermünde dem dort errichteten Domstift incorporirt werde und das Domstift Stendal zum Ersatz dafür die Pfarr-Kirche in Gardelegen erhalte, am 12. Dezember 1399.

Bonifacius episcopus, seruus seruorum dei, ad perpetuam rei memoriam — Ad nostram fiquidem fide digna relatione peruenit noticiam, quod cum olim clare memorie Carolus III. Romanus Imperator et Boemie Rex necnon Marchio Brandeburgensis, cupiens terrena in celestia et transitoria in eterna felici commercio commutare, in Marchia sua Brandeb. vnam Capellam Collegiatam in Castro Tangermunde halberstadenfis diocesis in dei laudem et diuini cultus augmentum et in honorem et sub vocabulo sancti Iohannis Baptiste de nouo pro sue et suorum progenitorum animarum salute erexisset et erigi fecisset ipsamque pro certo Canonicorum numero tunc expresso competenter dotasset ac voluisset et ordinasset huiusmodi Canonicos per Prepositum tamquam eorum superiorem immediatum pro tempore regi et gubernari, idem Carolus pro maiori sustentacione huiusmodi Collegii et Prepositi obtinuit et ordinauit parrochiam ecclesiam in Opido Tangeremundis eiusdem diocesis a prefato Castro non longe distantem et prius Prepositure ecclesie sancti Nicolai in Stendal dicte diocesis Romane ecclesie immediate subiecte canonice vnitam, ab eadem Prepositura auctoritate ordinaria disjungi et separari ac Collegio et Prepositure dicte Capelle sub certis modo et forma adjungi et vniri, Ita uidelicet inter cetera, quod idem Carolus promisit ordinare et etiam procurare, ut parochialis ecclesia in Gardelege predictae diocesis, que de iure patronatus ejusdem Caroli extiterat, predictae Prepositure ecclesie sancti Nicolai in recompensam pro dicta ecclesia in Tangeremundis canonice in perpetuum uniretur, quodque cum idem Carolus antequam huius modi promissum completeret uiam fuisset uniuerse carnis ingressus, Carissimus in christo filius noster Sigismundus Rex Ungarie Illustri, ipsius Caroli natus, qui eidem Carolo in prefata Marchia immediate hereditario iure successit uolens huiusmodi promissum sui genitoris ad finem preconceptum deducere, per suas litteras patentes contempsit et ordinauit, ut ipsa ecclesia in Gardelege predictae Prepositure ecclesie sancti Nicolai in recompensam loco prefate ecclesie in Tangeremundis perpetuo uniretur, quodque deinde venerabilis frater noster Ernestus Episcopus halberstad. de consensu sui Capituli eandem ecclesiam in Gardelege cum omnibus iuribus et pertinentiis suis predictae Prepositure ecclesie sancti Nicolai in Restaurum prefate ecclesie in Tangeremundis, ab ipsa Prepositura ecclesie sancti Nicolai ut premittitur separate, per suas litteras auctoritate ordinaria annexit et vniuit, prout hec et alia in eisdem tam Sigismundi Regis tunc Marchionis, ut prefertur, quam Episcopi predictorum litteris — continentur. Nos igitur cupientes ut ea, que sic pie ordinata et gesta sunt, defectu quocunque semoto perpetuo remaneant inuiolata — annexionem et unionem predictas — confirmamus et presentis scripti patrocinio communimus: Et nihilominus uolumus et eadem auctoritate apostolica motu predicto statuimus et ordinamus, quod de cetero decanus dicte ecclesie sancti Nicolai pro tempore existens solum et in solidum personam ydoneam sibi legitime cum hoc presentatam in Prepositum eiusdem ecclesie sancti Nicolai, quotiens ipsam Preposituram ecclesie sancti Nicolai pro tempore uacare contigerit, simul vnita institutione tam in preposituram ecclesie sancti Nicolai quam in ecclesiam in Gardelege tamquam in vnitum beneficium canonice instituere possit — quodque deinceps Prepositus ipsius ecclesie sancti Nicolai, qui est et qui erit pro tempore, etiam quoad dictam ecclesiam in Gardelege ac ejus iura pertinentia et bona omnibus exemptionibus, libertatibus, priuilegiis et indulgentiis, Preposito pro tempore existenti et Prepositure ipsius ecclesie sancti Nicolai per dictam sedem aut alias quouis modo concessis, uti et gaudere ualeat et debeat in omnibus et per omnia, ac si ipsa ecclesia in Gardelege cum omnibus iuribus et pertinen-

tiis suis unacum eadem Prepositura exempta ei sedi predicte immediate subjecta foret — Datum Rome apud Sanctum petrum, II. Id. Decembris, Pontificatus nostri anno vndecimo. (Gerlacus.)

CCXXV. Heinrich von Altmerleben überläßt zu seiner Gedächtnißfeier dem Domstifte einige Ländereien bei der Stadt Seehausen, am 26. März 1400.

— Ego hinricus Altmerfleue, Beneficiatus perpetuus Cappelle sancti Michahelis in Ecclesia sancti nicolai in Stendal, speciali deuotione affectus ad diuinum cultum pro modico posse meo ampliandum, dominis meis Canonicis in Stendal Ecclesie sancti nicolai do, assigno penitus ac libere resigno vnam quartam ac dimidiam agri vnus mansi siti ante opidum Sehusen Juxta portam pecorum pure propter deum. Propter quod dicti domini mei Canonici vna cum vicariis ecclesie sancti Nicolai predicte et fociis chorum dominorum canonicorum inibi frequentantibus annuatim perpetuis temporibus die, quo commode id fieri poterit, vnum sollempnem memoriam in choro sancti Nicolai vigiliis de vespere et mane sequenti missam pro defunctis cantando — peragant — parentum meorum videlicet Petri de Altmerfleue, Vde uxoris eius legitime et sororis mee Margarete dicte de ghartze animarum pro salute, me hinrico de Altmerfleue ante dicto adhuc in humanis perdurante. Spiritu vero meo hinrici antedicti corpore soluto, mei memoriam vna cum parentum meorum antedictorum memoria singulis annis competenti ad hoc tempore conuentualiter peragant —. — Nos vero Thydricus de angheren dei gracia decanus ceterique canonici singuli ecclesie sancti Nicolai presentis dispositionis ordinationem — approbare cupientes, Sigillum Capituli nostri stendalensis ex certa sciencia nostra literis presentibus appendimus —. Datum Stendal, anno domini Millesimo quadingentesimo, feria sexta ante dominicam, qua cantatur Letare Jherusalem, in Capitulo nostro generali.

CCXXVI. Claus Ritter und Rudolph Knappe, Gebrüder von Bismark auf Burgstal, resigniren dem Markgrafen Jobst den Zehnten in Rixe für das Domstift, am 4. April 1400.

Illustri principi et nobili domino, domino nostro gracioso, domino Jodoco, Marchioni terre Brandenburgensis, Nicolaus miles et Rudolfus famulus, fratres dicti de Bismarke, residentes in Borchstal, Subieccionem et debitum famulatum. Vestre Magnificencie decimam mansorum, camporum et arearum ad villam Roxe prope Stendal pertinencium, nec non decimam minutam cum duodecim pullis, eidem decime in villa eadem adiacentibus (sic), sicut in feodo a vobis tenuimus et tenemus, dummodo Magnificencia vestra eandem cum pullis adiacentibus eidem decano et Capitulo Ecclesie sancti Nicolai in Stendal graciose curauerit appropriare, et non aliter, presentibus resignamus et duximus resignandam. In cuius rei testimonium sigilla nostra ex nostra certa sciencia presentibus sunt appensa. Datum Borchstal, anno domini Millesimo Quadingentesimo, dominica qua cantatur in ecclesia Judica.

Das Original ist in zwiefacher Ausfertigung im Archive des St. Nicolaisstiftes befindlich.